ANUL I No. 45 — 4 PAGINI 2 LEI — Joi 11 Septembrie 1941

Basarabia

Ziarul nouei vieţi româneşti

Redacţia din Bucureşti Bulevardul Lascăr Catargiu, 31 Tel. 2.69.45 | Abonamente: Un an 500 lei, 6 luni 250 lei, P-tru instituţii 1000 lei | Redacţia din Chişinău: Strada Regina Maria Nr. 34

Fii cu noi, alături de noi, Erou Necunoscut, Puterea noastră.

(MAREŞAL ANTONESCU)

ROMÂNIA: O ŢARĂ NOUĂ

de Profesor MIHAI A. ANTONESCU
Vicepreşedinte şi Preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri
Membru al Academiei de Ştiinţe Politice

In baricadele Europei şi in încleştarea lumii, se dă azi o luptă, care depăşeşte tot ceeace a înregistrat istoria bătrânului nostru continent.

In locul străvechilor conflicte dintre dinastii, dintre State, sistemele lor politice, pe deasupra ciocnirilor de interese economice, de forţe vitale şi de rase, se dă azi o măreaţă luptă de aşezare a civilizaţiei europene pe baze noui.

Dela Westfalia şi dela revoluţia franceză, Europa îşi caută forme de viaţă, fără a fi isbutit să-şi dea o bază naturală: naţiunilor aşezări puternice, iar Statelor siguranţa stabilităţii.

Ordinea economică stăpânită de capitalismul plutocratic, de fetişismul aurului şi de ziduri vamale, n'a făcut decât să mărească disoluţia şi haosul Europei.

Este meritul Marelui Fuehrer şi naţional-socialismului german de a fi deschis lupta contra forţelor şi dogmelor care se opuneau unităţii Europei şi de a pregăti continentului nostru bazele unei noui ordine politice şi economice.

In locul sterilelor ciocniri de ideologii sau de dogme speculate abil se întrevede în Europa nevoia unei uniri care să-i asigure viaţa şi să-i salveze civilizaţia.

In locul fetişismului aurului se impune tot mai mult valoarea producţiei şi a muncii, făcând din ordinea economică un adevărat mijloc de organizare tehnică şi morală a continentului; colaborările industriale vor intra intr'o nouă fază, întreprinderea industrială ea însăşi devine un instrument al muncii şi un instrument social al producţiei, ci nu un depozit de speculaţie şi trufie.

Sud-estul Europei va constitui o pârghie fundamentală a sistemului economic european.

Dunărea devenind un element de unitate şi propulsie a acţiunii economice din această regiune, România, reînoită prin politica Mareşalului Antonescu, se va agrena în noua ordine ca o consecinţă firească a geografiei, intereselor şi aspiraţiilor sale.

Regionalismul economic preconizat de d. Dr. Walter Funck, Ministrul Economiei Reichului, în „Wirtschaftliche Neuordnung in Europa", va găsi în România nu numai o celulă complimentară datorită structurii noastre agrare, dar şi un potenţial industrial care poate fi desvoltat prin colaborarea româno-germană, transformându-l intr'un adevărat subcentru industrial de aprovizionarea Balcanilor şi a regiunilor înconjurătoare.

Calitatea unor industrii româneşti, unele rezerve de materii prime şi mâna de lucru eftină românească, legitimează o asemenea desvoltare industrială a României.

Petrolul românesc este un sediu de securitate militară şi economică.

A VI-a ţară din lume în producţia petrolului, România a reprezentat în războiul actual, cu producţia sa de circa 5.500.000 tone ţiţei, în 1940, din care peste 3.000.000 tone exportate, un element cert de rezistenţă pentru acţiunea Germaniei.

Industria metalurgică românească cu 300 de întreprinderi, în afară de cele 80 lăsate în teritoriul părăsit în 1940, constitue un alt element temeinic al colaborării industriale româno-germane.

Obligată să importe: huilă şi cocs, minereuri de fier şi semifabricate de oţel, România are încă rezerve de fier care pot fi puse în valoare, mai ales printr'o revizuire a organizării sale industriale.

Acordul economic româno-ger-

(Continuare in pag. II-a)

DOMNUL MAREŞAL ION ANTONESCU,

CONDUCĂTORUL STATULUI, A PREZIDAT DOUĂ IMPORTANTE CONSILII DE MINIŞTRI

Organizarea administrativă, economică, financiară şi spirituală a Basarabiei, Bucovinei şi Transnistriei. Campania agricolă, a refacerii oraşelor şi a comerţului românesc. Colonizarea provinciilor desrobite. Salarizarea funcţionarilor şi înzestrarea şcolilor şi bisericilor în aceste ţinuturi

Vineri, 5 şi Sâmbătă, 6 Septembrie c., a avut loc un Consiliu de miniştri prezidat de d. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, la care au participat toţi membrii guvernului şi d-nii: general Constantin Voiculescu, guvernatorul Basarabiei; general Corneliu Calotescu, guvernatorul Bucovinei; Al. Ottulescu, guvernatorul Băncii Naţionale a României şi colonel T. Orezeanu, directorul general al C. F. R.

1. Domnul Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului, a făcut o expunere asupra situaţiei militare.

2. Domnia Sa a mulţumit domnului prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de Miniştri pentru priceperea, energia şi devotamentul arătat în activitatea desfăşurată în lipsa Domniei-Sale.

Domnul Mareşal a mulţumit în acelaş timp tuturor membrilor guvernului pentru concursul ce au dat domnului prof. Mihai Antonescu.

3. Domnul Mareşal a dat dispoziţiuni referitor la organizarea administrativă, economică şi financiară a Basarabiei, Bucovinei şi Transnistriei, insistând în deosebi asupra problemei comunicaţiilor, aprovizionărilor şi schimburilor de produse între vechiul Regat şi aceste provincii.

4. Domnia Sa a stabilit modul de conducere cu guvernatorii provinciilor desrobite, aceştia urmând a discuta — pentru urgenta lor soluţionare — în Consiliul de Miniştri problemele mai importante, a căror rezolvare o vor căpăta în cadrul acestor discuţiuni.

5. — Consiliul a luat în discuţie măsurile necesare pentru:

a) refacerea oraşelor principale din Basarabia şi în special a Chişinăului;

b) întocmirea unui plan de sistematizare a acestor lucrări;

c) construirea unui osuar în faţa catedralei din Chişinău, care să cuprindă osemintele eroilor căzuţi pe câmpul de luptă;

6. — S'a examinat situaţia Căilor Ferate, a şoselelor şi a drumurilor din provinciile desrobite şi lucrărilor care urmează a fi făcute de tineretul premilitar şi în cadrul muncii de interes obştesc.

7. — Domnul Mareşal Ion Antonescu, a arătat măsurile ce trebuesc luate pentru construcţii de noui linii, pentru terminarea celor începute şi refacerea celor deteriorate de pe urma războiului.

8. — D. ministru Buşilă a arătat criteriile de care se va ţine seamă în planul de reîmcere a oraşelor distruse; se va utiliza stilul românesc şi ortodox al vechii Moldove.

9. — S'au discutat măsurile ce urmează a fi luate pentru lucrul în carierele de piatră, în vederea campaniei din primăvară, pentru construcţia şoselelor şi drumurilor.

10. — S'a stabilit ca bunurile date basarabenilor şi bucovinenilor refugiaţi să fie redate de aceştia Statului, ei urmând a se întoarce la locurile lor.

11. — S'au discutat măsurile ce urmează a fi luate pentruca în Basarabia şi Bucovina să se efectueze cât mai curând toate lucrările agricole de toamnă, conform planului de cultură al Ministerului Agriculturii şi Domeniilor.

12. — S'au dat dispoziţii asupra modului în care vor fi folosite vitele mari pentru tăiere şi muncă, atât pentru nevoile armatei cât şi pentru acelea ale populaţiei civile din provinciile realipite.

13. — S'au discutat măsurile ce urmează a fi aplicate pentru înfiinţarea şi organizarea unui comerţ românesc în Basarabia şi Bucovina, selecţionarea elementelor capabile, acordarea creditelor necesare, etc.

Deasemenea a fost examinată problema micilor meseriaşi din ţinuturile eliberate.

14. — S'au luat măsuri pentru introducerea şi funcţionarea instanţelor judiciare în provinciile redobândite.

15. — D. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, a arătat bazele reformei Statului şi a anunţat reorganizarea administrativă şi a poliţiei.

16. S'a hotărît să se aplice cele mai aspre pedepse, care vor merge până la pedeapsa capitală, împotriva acelora care fură sub orice formă, banul public.

17. — Consiliul a discutat normele după care se va face colonizarea în Basarabia şi Bucovina, cu respectarea tuturor angajamentelor luate de guvern, examinând totodată şi măsurile ce urmează să fie luate pentru ştergerea urmelor dominaţiei străine.

18. Domnul Mareşal Antonescu a expus normele de salarizare a funcţionarilor din provinciile desrobite şi modul în care se va face recrutarea acestora, urmând ca funcţionarii care refuză transferarea sau detaşarea în aceste provincii să fie destituiţi.

19. — D. Mihai Antonescu a arătat cum urmează să se facă adaptarea la noua împărţire administrativă a provinciilor desrobite, pentru o cât mai bună organizare a lor şi o cât mai potrivită repartizare de atribuţii a organelor administrative din Basarabia şi Bucovina.

20. — Consiliul de miniştri a examinat pe larg problema rănitilor şi invalizilor de război.

21. D. general Radu Rosetti, ministrul Culturii Naţionale şi al Cultelor, a expus situaţia şcolilor şi bisericilor din vechiul Regat şi provinciile desrobite, în preajma deschiderii noului an şcolar, dând diferite lămuriri cu privire la felul cum vor funcţiona anul acesta şcolile de diferite grade în Capitală şi provincie, în conformitate cu hotărîrea guvernului de a se da o cât mai mare desvoltare învăţământului practic.

Domnia-Sa a expus în acelaş timp necesitatea înzestrării cu material didactic a şcolilor din provinciile desrobite

Frăţia de arme cu armata germană

va feri România pentru totdeauna de orice pericol

Telegrama Fuehrerului către Mareşalul Antonescu

Domnul Mareşal Antonescu a trimis Führerului Marelui Reich German salutul Armatei şi Ţării noastre cu prilejul intrării în al III-lea an de război.

Führerul a răspuns prin următoarea telegramă:

EXCELENŢEI SALE CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN MAREŞAL ION ANTONESCU

Bucureşti

Vă mulţumesc călduros, Domnule Mareşal, pentru salutările pe care mi le-aţi transmis telegrafic, în prima zi a celui de al treilea an de războiu. Simt o mare satisfacţie, că vitezele trupe româneşti au reuşit într'un timp atât de scurt, să elibereze pământul românesc de jugul sovietelor, şi sunt convins că într'o credincioasă frăţie de arme cu armata germană, veţi feri România de asemenea pericol pentru toate timpurile.

Cu salutări sincere,

ADOLF HITLER

Infanteriştii noştri s'au oprit să studieze harta, pe un drum din apropierea Odessei

Oraşul în flăcări

NEOBARBARIA

Ceea ce au făcut Ruşii şi Evreii la Chişinău, — în oraşul acesta unde întâlneai flori dealungul străzilor spaţioase, unde prosperitatea zâmbea pretutindeni, — e semnul coborîrii între oameni a unui soiu de om-fiară.

Au prădat casele, au deportat, au împuşcat pe nevinovaţi, fără nici-o judecată. Luni întregi au bătut pe la uşile închisorilor rude, soţii, copii, cerând să-i vadă, măcar să-i vadă, pe cei scumpi, dar nu li s'au deschis niciodată. Nici chiar mormintele celor duşi dintre vii nu se ştie unde sunt.

In marea Rusie roşie, totul se făcea pe ascuns, prin hrube, învăluit în acel ritual de tenebră, aşa cum lucrează numai oamenii odioşi, sufletele scăldate în fără de legi, pentru care lumina e ofensatore.

Când au văzut că vor pierde oraşul, ca şi întreaga Basarabie, au dat foc, au pus dinamită, iar pe coastele unde se găseau fugăriţi, au bombardat cu artileria. Noaptea a intrat în funcţiune distructivă şi aviaţia.

Nici nu s'au gândit că oraşul în părţile sale româneşti are încă populaţie, că sunt acolo femei, bătrâni, copii, ce trebuesc cruţaţi.

Scopul lor era să lase în urmă numai distrugere. Şi au isbutit să prefacă în ruine o bună parte dintr'un oraş înfloritor, cum a fost Chişinăul, soartă pe care au avut-o şi alte târguşoare ori târguri basarabene.

Au lăsat un oraş de aproape 200.000 locuitori fără apă, fără lumină, fără tramvae, — pe care le-au strâns în depou şi le-au incendiat, — fără staţie de radio, cu o mulţime de şcoli şi biserici la pământ, cu toate hotelurile, cu absolut toate magazinele, toate casele comerciale, devastate şi aprinse.

Iată civilizaţia comunistă!

Faptele acestea, întregite cu altele, — ca spre exemplu: asasinarea intelectualilor moldoveni dintr'un sat mare răzăşesc, oameni ce au refuzat să plece odată cu retragerea armatei comuniste, — ne dau dreptul să spunem că apariţia bolşevicilor în Europa civilizată, este înaintarea de altădată a popoarelor sălbatice în rătăcirea dinspre răsărit.

Ruşii comunişti din ziua de astăzi, prin drăceasca lor purtare faţă de celelalte popoare şi credinţe, sunt barbarii noui ai Europei.

Aşa trebue să le rămână în istorie numele acestor vânduţi evreilor care i-au împins ieri spre nebunia politică, iar azi spre sinucidere ca Stat, într'un războiu unde se întâlneşte coaliţia întregului continent ameninţat de duhoarea bolşevică.

Sabin Popescu-Lupu

OMAGIUL

D-LUI MAREŞAL ION ANTONESCU ADRESAT SUVERANULUI CU PRILEJUL ÎNCHEIERII ÎNTÂIULUI AN DE DOMNIE

Cu prilejul împlinirii unui an dela urcarea pe tron a Majestăţii Sale Regelui Mihai I, d. Mareşal Ion Antonescu a trimis Majestăţii Sale următoarea telegramă:

„MAJESTĂŢII SALE REGELUI MIHAI I

Castelul Peleş

SINAIA

La capătul unui an de Domnie, rog pe Majestatea Voastră să primească urarea mea ca Neamul nostru să trăiască sub Domnia Majestăţii Voastre, pagini de onoare şi de luptă ca acele din acest an şi să-şi împlinească toate năzuinţele şi toate drepturile.

Mareşal ION ANTONESCU

Răspunsul M. S. Regelui Mihai I

La aceasta, MAJESTATEA SA REGELE a binevoit a răspunde prin următoarea telegramă:

Domnului Mareşal ION ANTONESCU

Vă sunt recunoscător pentru paginile de glorie pe care le-aţi înscris în acest an în cartea Neamului. Să ne ajute Dumnezeu să împlinim toate năzuinţele româneşti.

MIHAI I R.

ROMÂNIA: O ȚARĂ NOUĂ

(Urmare din pag. I-a)

man, încheiat de Mareșalul Antonescu, poate duce la punerea în valoare a minereurilor de mangan, de crom, de metale neferoase și de bauxită de care dispune România.

Iar convențiunile încheiate cu Grupul Hermann Goering, întemeiază o colaborare industrială care poate pune în valoare capacitatea de producție a industriilor românești, dând unora dintre ele (industriei de locomotive, de vagoane, roți, etc.) rostul de centru de desfacere internațională și asigurând astfel o perfectă încadrare a industriei metalurgice românești în organizarea economică viitoare a Europei.

Va fi un mare rol al acestei colaborări, ca să adapteze în parte și să desvolte industria noastră de unelte agricole, indispensabile reorganizării și măririi producției noastre agrare, azi lipsită de inventarul economic.

Industria textilelor, dispunând de 550 întreprinderi va putea deasemeni să se desvolte mai ales prin valorificarea bogățiilor Deltei Dunării, prin folosirea celulozei, un adevărat tezaur al României.

Industria electro-tehnică va deveni cu concursul german un mare isvor de producție națională, mai ales prin folosirea cărbunelui alb, prin punerea în valoare a căderilor de apă, în special ale Dunării, la Porțile de Fier.

Pentru țara noastră, marea problemă de organizare a industriei viitoare, este crearea și desvoltarea unei vaste industrii agricole și alimentare. Nu numai structura agrară a țării noastre ne recomandă aceasta, dar mai ales nevoia de a da industriei românești mari posibilități sociale.

Populația rurală cu marea ei natalitate constituind majoritatea covârșitoare, problema noastră agrară este consecința îmbucătățirii proprietății rurale prin partajul și succesiunea țărănească: din această cauză, nu numai că producția agrară nu poate progresa, este redusă la economia domestică, sărăcia micii proprietăți țărănești; nu numai că standardul de viață al țărănimii românești este foarte scăzut, dar pauperizarea lumii noastre rurale devine o consecință a pulverizării proprietății țărănești, în câteva generații, cu toate recentele reforme agrare de împroprietărire, dintre 1918-1923.

O industrie alimentară va da brațelor rurale românești noui isvoare de viață, va ridica standardul de viață a țărănimii; va întări proprietatea țărănească și va mări veniturile țării înmulțind numărul consumatorilor pentru mărfurile germane importate și întreținând astfel economia Europei Centrale și a Sud-Estului.

România este o țară nouă.

Mareșalul Antonescu urmărește să dea vechiului popor românesc o nouă ordine, așezându-l pe baze economice sănătoase și cu producția intensivă.

Grija Marelui Fuehrer pentru țăranul român și respectarea Germaniei pentru fondul bogățiilor românești, care ne întreține în mod natural viața, constitue cele mai sigure auspicii pentru colaborarea economică germano-română.

Credincioasă ordinei noui, România aspiră prin organizarea industrială germano-română, să devină un adevărat subcentru de aprovizionare pentru regiunile înconjurătoare, mâna de lucru eftină, materiile sale prime, Dunărea și Marea Neagră fiind căile de pătrundere ale economiei germane prin România până la Orientul apropiat și în întreaga regiune înconjurătoare; iar desvoltarea sa agricolă, cultura bumbacului, a inului, a cânepei, a oleaginoaselor, exploatarea celulozei, producția de lână, piei și alte produse naturale — serios organizate — pot să-și găsească în sistemul complimentar german un element de vitală propășire.

Această colaborare germano-română nu este numai concluzia firească a poziției geografice și a realismului politicei Mareșalului Antonescu, ea reîntoarce România la tradiția unei colaborări, pline de roade, dintre 1840-1914 și confirmă voința sănătoasă a poporului român, de a se integra strâns în noua ordine europeană, contribuind modest și sincer la unitatea viitoare a Europei rezemată pe o unitate economică (garanție sigură a conservării și propășirii civilizației și a propriului nostru destin).

Prof. Mihai A. Antonescu

Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri
Membru al Academiei de Științe Politice

IN BASARABIA SE IMPUNE INCURAJAREA COMERȚULUI ROMÂNESC

La Chișinău și în celelalte orașe basarabene, au început să apară negustori streini, care dispunând de capital, se angajează în diferite ramuri de activitate comercială.

Deoarece în Basarabia românească, se impune ca și în comerț să pătrundă elementul românesc, ar fi de dorit ca autoritățile competinte să se preocupe de latura aceasta, găsind modalități și posibilități pentru a se veni în ajutorul comercianților români, care din lipsă de capital, nu pot întreprinde nici un fel de comerț.

Acești comercianți trebuesc cu atât mai mult încurajați, cu cât până la 28 Iunie 1940, negustorii români erau concurați într'un mod neloial, de negustorii evrei și cu capitalul nelimitat al societăților de ajutor reciproc, precum și al diferitelor societăți bancare, fiind puși în imposibilitate de a-și câștiga un loc de frunte în ramura de activitate a fiecăruia.

De aceia, astăzi, problema negustorilor români trebuește pusă pe primul plan și susținută cu toate eforturile ca ea să izbândească și să se afirme temeinic în orașele și satele basarabene.

Lucrul acesta nu se poate însă înfăptui decât prin grija permanentă a Statului.

Recensământul basarabenilor și bucovinenilor dela vatră car au satisfăcut legea recrutării

Marele Stat Major comunică:

Incepând dela 15 Septembrie 1941, se va exer[illegible] recensământul personalului del[illegible] [v]atră din Bucovina și Basarabia realipite, care a satisf[ă]c[u]t legea recrutării.

Se [v]or prezenta la recensământ toți o[a]menii, fără deosebire de naționa[li]tate și de situația militară ce au avut, dacă au fost dispensați, reformați, improprii, excluși etc., care aparțin claselor 1940-1913 inclusiv, adică cei născuți în anii 1918-1891 inclusiv (între 1 Ianuarie — 31 Decembrie al fiecărui an).

In afară de aceasta se mai prezintă toți ofițerii de rezervă; subofițerii de rezervă până la vârsta de 55 ani.

De asemenea se vor prezenta toți evreii aparținând claselor arătate mai înainte.

Nu se vor prezenta la recensământ toți cei originari din teritoriile realipite dar care în prezent se găsesc sub arme.

Pentru aceștia corpurile de trupă respective, vor anunța Cercurile de Recrutare de care au aparținut oamenii înainte de pierderea Bucovinei și Basarabiei.

De asemenea nu se vor prezenta la recensământ toți cei originari din regiunile recucerite cari în Iunie 1940 și-au strămutat domiciliul în restul țării.

Toți aceștia din urmă, au obligațiunea de a trimite Cercului de Recrutare pe raza căruia au locuit, o adeverință constatatoare a situației lor militare la data de 15 Septembrie 1941.

Această adeverință va fi trimisă cel mai târziu până la 1 Octombrie 1941.

Modul cum se vor desfășura operațiunile în fiecare din județele realipite va fi anunțat de către Cercurile de Recrutare respective.

O RECUNOAȘTERE LA ODESA

Pilotul, adjutantul șef Ștefănin Ion, este așezat la volanul avionului de recunoaștere îndepărtată. In fața de tot, chiar în botul avionului, stă șeful de bord, locotenentul observator Zerman Silviu. Eu ocup locul din dreapta pilotului, înapoia observatorului. Mitraliorul — maestrul radio telegrafist Mihalcea Aurel, e tocmai în fund, la turelă.

Noi, cei trei din față, ne auzim foarte bine unul pe altul, de îndată ce capacul de sus al carlingei a fost închis. Tavanul acesta transparent ne izolează destul de bine de zgomotul puternic de afară, făcut de cele două motoare cari tocmai sunt încercate în plin la cale. Cu mitraliorul ne-am înțelege mai greu, din pricina distanței de vreo trei metri care ne desparte, dacă ingeniozitatea românului nu ar fi inventat un sistem cât se poate de simplu pentru.. intercomunicație: telegrafia cu fir, reprezentată de o sfoară legată cu un capăt de brațul mitraliorului și cu celălalt capăt de brațul pilotului. Sistemul acesta funcționează perfect — cum am avut prilejul să constat mai târziu, în cursul sborului deasupra inamicului — și este absolut îndestulător; fiindcă mitraliorul nu are multe de spus pilotului, iar pilotul nu are nimic de spus mitraliorului. Când mitraliorul trage de sfoară, fără să facă alt semn, înseamnă: atențiune, ne atacă artileria antiaeriană! Dacă însă mitraliorul, după ce trage de sfoară, îi mai arată pilotului și câteva degete, înseamnă: atențiune, ne atacă vânătoarea! Bine înțeles, numărul avioanelor dușmane de vânătoare este cel arătat de numărul degetelor. Câte odată, când vânătoarea bolșevică apare din față sau din coastă, atunci pilotul este cel care pune în funcțiune sistemul de telegrafie fără fir, ca să facă atent pe mitralior să se pregătească de luptă. Dar aceasta se întâmplă foarte rar. Și așa, lucrurile merg de minune, iar înțelegerea este desăvârșită.

Suntem gata de plecare. In stânga noastră, pe teren, d. căpitan Avramescu, comandantul escadrilei, ne face un semn prietenos de bun rămas, în vreme ce noi pornim încetișor către „start".

Acum suntem în aer, la câțiva metri de pământ.

Ușor cabrat, avionul sue mereu către niște fire de nori, ce se răsfață în soare, le întrece și își urmează drumul către cerul albastru. Sub noi, în față, se întinde până la Nistru un lac lunguieț, pe marginea căruia sunt câteva sate. Privesc cu interes la oamenii de jos, cari își văd liniștiți de treburile lor.

Dela înălțimea la care sburăm, totul pare o feerie. Trebue să fac o sforțare ca să-mi aduc aminte că suntem în misiune de războiu, că bateriile antiaeriene bolșevice poate că în momentul acesta se pregătesc să ne trimită salve de proectile ucigătoare, că din fiecare colțișor de azur poate să se năpustească asupra noastră un stol dușman de vânătoare..

La bord domnește o excelentă bună dispoziție. Adjutantul Ștefănin îmi anunță fiecare mie de metri în plus, pe care am urcat-o.

Pământul este brăzdat de linii albe, cari aleargă în zig-zaguri pe distanțe lungi: sunt șanțurile antitanc, săpate de bolșevici în numeroase locuri din vecinătatea Odesei. Intreg sectorul acesta este înțesat cu fortificații, pregătite de ani de zile pentru apărarea celui mai însemnat port sovietic dela Marea Neagră.

Puțin mai departe, spre stânga, în adăpostul unui intrând adânc al apei, este portul și orașul Odesa. De sus dela noi se vede ca o bărbiță albă de dantelă, agățată de gâtul mării.

Ocolim prin dreapta, ca să ajungem deasupra portului cu soarele în spate. Vrem să știm ce se petrece acolo, dacă au mai venit vase pentru transportul trupelor; dacă este vreo activitate.

Locotenentul Zerman pornește mecanismul aparatului fotografic, care începe să filmeze, în vreme ce avionul sboară elujat pe deasupra docurilor. Atmosfera este atât de limpede și de luminoasă, încât ne bucurăm de pe acum de fotografia frumoasă pe care o vom aduce la „bază". Cei câțiva nori subțiri, cari plutesc la două-trei mii de metri sub noi, sunt așezați par'că înadins ca să nu ne supere. Numai unul dintre ei aruncă o umbră ușoară asupra grupului de case din stânga, la capătul portului.

„Danele" defilează sub noi. In cea dela intrare sunt două vapoare destul de mari, de vreo șase mii de tone fiecare. Altele cinci se văd în danele următoare, cam de aceeași mărime, împreună cu zececincisprezece vase mici, ce par a fi niște șalupe. Din larg, nu departe de port, vin către chei încă două vapoare mari.

Probabil că jos s'a dat alarma, fiindcă unul din aceste două vapoare mari își schimbă brusc drumul, pornind înapoi către larg.

Exact în acest moment intră în funcțiune și aparatul nostru de „telegrafie cu fir": mitraliorul trage viguros de sfoara legată de brațul pilotului. Va să zică, avem și noi „alarmă".

Mă uit înapoi, pe fereastra din dreapta: cerul este plin de norișori alburii, cari ne arată locurile unde au explodat proectilele rusești. Numărul lor sporește în fiecare clipă, dovedind excitarea celor de jos. Noi însă ne vedem înainte de drum, în linie dreaptă, până când întregul port defilează sub obiectivul aparatului nostru fotografic. In definitiv fiecare cu treaba lui: noi cu fotografiatul, rușii cu tirul antiaerian... Vom vedea la urmă cine a lucrat mai bine.

Acum fotografia portului este gata: putem, deci, să ne ocupăm de propria noastră siguranță. Cu o lovitură de comenzi, pilotul smulge avionul de pe traectoria lui rectilinie și îl aruncă într'un viraj picat, apoi sboară câteva secunde pe o traectorie nouă, pe care o schimbă iar, în vreme ce norișorii dați de exploziile proectilelor se țin scai în urma noastră. Abia după ce, în această „degajare", am străbătut o distanță destul de mare către largul mării, ieșind probabil din raza de acțiune a bateriilor antiaeriene, tunarii bolșevici ne-au lăsat în pace.

Misiunea noastră de recunoaștere nu este însă terminată. Am văzut și fotografiat portul, dar mai avem de făcut și alte observațiuni asupra „sectorului Odesa". Așa că locotenentul Zerman ordonă întoarcerea spre oraș, pe latura lui nordică.

Imi arunc din nou ochii pe mare. Vaporul, care la sosirea noastră fugise în larg, a crezut desigur că am plecat definitiv, căci acum îl văd gonind către port. Luciul apei este încă încrețit dealungul drumului urmat de el, purtând o dâră vizibilă. Arcul acesta de valuri, în forma unui curcubeu culcat pe mare, este de o frumusețe impunătoare.

Din nefericire, bolșevicii nu ne prea dau răgaz să admirăm natura. Bateriile din Nordul Odesei s'au pus iarăși pe lucru; proectilele lor se sparg în fața noastră, de partea aripei stângi a avionului. Pilotul reia jocul comenzilor, credincioasa noastră pasăre de oțel reîncepe dansul sarabandei de degajare, cu picaje și cabrări, viraje și linii drepte, până când tunarii de jos se dau bătuți și renunță să ne mai împroaște zadarnic cu obuzele lor.

Facem în liniște ocolul orașului, fără nici un incident nou, trecem peste Moriavka, Gildendorf, Iljichewka. Aci găsim un incendiu, pe care îl fotografiem. Fomina-Balka, unde altă dată trăgeau hidroavioanele, este acum părăsită de aceste păsări ale cerului și ale mării. Nici Kirvela-Balka nu mai are avioane. Vitejia ostașilor români, care a strâns într'un cleşte de oțel forțele bolșevice din Sudul Ucrainei a obligat aviația rusă să-și părăsească, rând pe rând, cuiburile, ele cuiburile acelea din care cu câteva săptămâni în urmă porneau zilnic ulii roșii după pradă.

In apropiere de Dalnik, la ieșirea unei păduri, am găsit o grupă de autovehicule, pe care observatorul le numără. Sunt cincisprezece. Stau pitite în arbuști, departe de drum, cu botul îndreptat către liniile românești.

Sburăm mai departe. In dreapta, la Cârnel, vedem șepte coloane mari de fum, ușor îndoite de adierea vântului. Sunt șepte magazii mari cari ard. Vedem numai limbile flăcărilor, fiindcă ne temem să le fotografiem; [illegible] ajungem deasupra lor, [illegible]

Acum misiunea este săvârșită. Suntem înapoia liniilor românești.

Incălecați pe Nistru, ale cărui ape șerpuiesc în nenumărate cotituri sâcioase, ne îndreptăm cu mare iuțeală spre „bază", ca să deșertăm acolo cu câteva clipe mai devreme sacul nostru umplut cu știri dela dușman.

Prof. George Țintă
Corespondent de războiu

Uneltirile mârșave ale evreilor din Irak și Iran in favoarea englezilor și rușilor

BERLIN, 9 (UTA). — Sunt zile repetate ca și în anul 1938 în Palestina, cari configurează situația tragică a acestor două țări. Irakul și Iranul, ocupate prin abuz de forțele aliate engleze și bolșevice. Irakul, țara aflată între cele două fluvii Eufrat și Tigru, a fost înlănțuită de dominația tiranică engleză în urma ocupații sale de trupe britanice și indiene, fiind supusă celor mai cumplite umilințe, după ce mișcarea de deșteptare națională a fost înăbușită în sânge.

Cine a putut să participe cu ochii și cu conștiința [illegible] în Palestina concomitent cu desfășurarea celor cumplite prigoane împotriva arabilor din timpul lunilor din vara anului 1938, va putea să aibă o imagine a acestor revolte [illegible] perfect de bine seama de sensul și justificarea acestei trame. Sunt aici [illegible] de prigoană identice acelora din anul 1938, trăite cu groaza de arabi, în Palestina.

Epoca de spaimă și prigonire cu toate perfidiile și cortegiu arestări, detențiuni, torturi, schingiuiri suferite de luptătorii sub egida naționalismului. [illegible] acestei stare de lucruri: în ziua intrării în marș a trupelor britanico-indiene în Bagdad după fuga fostului premier Rașid-Ali, Kailani, evreii din Bagdad au ieșit cu flori și în cortegii pompoase în calea acestor trupe cari intrau triumfătoare, făcând tot felul de exhibiții, ca să le dovedească sinceritatea sentimentelor de dragoste și recunoștință, aplaudându-i și aclamându-i frenetic. Din aceasta zi, englezii folosesc pe evreii din Bagdad, [illegible] Toți acești evrei au [illegible] de minune acest prilej unic, denunțând autorităților [illegible] pe toți adversarii lor personali dintre arabi, declarându-i inamicii Marei Britanii. Oamenii cari n'au avut niciodată nici în clin nici în mânecă cu mișcarea anti-iudaice, au [illegible] temeiul denunțărilor pline de ură ale jidovilor, sunt târâți în fața Consiliului de războiu militar britanic format special, judecați și condamnați fie cele nesfârșite.

Cea mai mică pedeapsă dată este aceea a condamnării la muncă silnică pe timp de 15 ani. [illegible] judecată britanică, cu obiectivul de a cerceta împrejurările preliminariile „rebeliunii irakiene", după cum a fost concretizată [illegible] Nu mai puțin de 300 de politicieni și militari irakieni influenți [illegible] au fost citați până deunăzi în fața acestui tribunal special, al cărui for [illegible] pe toți opozanții politice posibile. Toți au fost condamnați. Aici se desfășoară adevărate procese monstruoase, conduse în regie de propaganda britanică. Anglia caută să furnizeze poporului irakian dovezile inedite, că conducătorii lui politici, cari au îndrăznit să se opună actului de forță britanic, nu sunt decât niște „rebeli de proastă speță". Pe bună dreptate, un colonel irakian a accentuat cu ocazia interogatoriului său, că voința de împotrivire și de luptă în contra imixtiunii și actelor de forță engleze însumează un procent de cel puțin 90 la sută din întreg poporul irakian. Și dacă se judecă și se condamnă încadrați în această pretinsă rebeliune toți luptătorii naționaliști — atunci întregul popor irakian e format în unanimitate numai de rebeli, în care situație și el mărturisește că face parte din acești răsvrătiți.

Autoritățile militare britanice abuzează în chipul cel mai brutal, de puterea lor dobândită cu prilejul ocupării militare a țării. Mai mult de 9000 de arabi au fost obligați și constrânși să lucreze la calea ferată ce se construește între Basra și Bagdad, lucrări concepute și realizate cu obiectivul ocupării și celeilalte țări arabe, limitrofe, Iranul, care de curând a căzut pradă aceleeași cumplite grozăvii, ca și Irakul, dacă nu și mai îngrozitoare, avându-se în vedere că în Iran acționează și barbaria bolșevică.

Arabii care lucrează la calea ferată amintită, primesc o soldă zilnică corespunzătoare în moneda noastră cu 5 lei. Părăsirea șantierului de lucru este condamnată ca dezertare și tratată în consecință ca atare.

Astfel atâtea mii de suflete de bărbați irakieni dau cu târnăcopul și cară cu roabele sub amenințarea baionetelor britanice, pentru construcția unei căi ferate o dovadă în plus a subjugării lor de către Britanici. Până la anii răsboiului mondial, era obiceiul să se meargă la fața locului, pentru a se constata munca de robi de această speță. Pe atunci zeci de batalioane de lucrători egipteni obligați la muncă forțată, au trebuit să construiască acea cale ferată britanică din Peninsula Sinai și construcția acestei linii feroviare a costat viața a mai mult de 2.000 de țărani egipteni. Dacă istoria se repetă, atunci și în Irak se repetă în proporțiile aceloraşi grozăvii.

Teroarea britanică care a cuprins ca un vârtej aceste două țări arabe, a culminat prin execuția oficială a trei ofițeri superiori irakieni, în Bagdad, suprimați prin ștreang. In trei piețe publice diferite lângă podul Ghazi, în Bab-el-Sarki și în Bab-el-Moassam, au fost ridicate spânzurători pentru cei trei ofițeri acuzați de acte de sabotaj, trebuind să moară în acest chip mișelnic cu funia de gât. Masa Populației adunată cu forța pentru a fi deapururi îngrozită, a luat parte cu lacrimi în ochi la execuția desonorantă a acestui act, care în mod obișnuit, nu este aplicat decât tâlharilor de drumul mare și ucigașilor de speță ordinară. Dar sângele martirilor făurește sămânța care încolțește pentru noii voluntari ai jertfei. Și astfel această desonorare suferită cu prilejul executării celor trei ofițeri, a stârnit un val de amărăciune și de dispreț amestecat cu ură în cercurile corpului ofițeresc irakian. Intreg acest popor arab urzește și coace în stare latentă răsvrătirea împotriva acestei tiranii așteptând doar ceasul declanșării luptei.

TRAGEDIA SATELOR ȘI ORAȘELOR BASARABENE

Orheeni deportați în Siberia.-Moldovenii din Basarabia au fost siliți să lucreze și în ziua de Paști.-

Intrucât nu reușisem în după amiaza zilei de 1 August, când am ajuns la Orhei, să vizitez întreg orașul, pentru a vedea la fața locului distrugerile bolșevice și ale tovarășilor acestora — evreii, — am fost nevoit să rămân o noapte aci, pentru a vizita dimineața restul orașului.

Neexistând nici un hotel, am fost găzduit de un tânăr moldovean dela periferia Orheiului, care m'a primit cu toată bunăvoința. Intrând în vorbă cu el, am aflat că tatăl acestuia, Sava Ispas, fusese deportat de bolșevici, împreună cu soția și doi copii în Siberia cu câteva zile înainte de isbucnirea răsboiului. Intâmplarea a făcut ca o parte din membrii acestei familii să fie plecată în altă localitate, scăpând astfel de o deportare. Durerea din această casă era mare. Toți trăiau cu speranța că cei deportați se vor întoarce în curând, întrucât unii din cei ridicați reușise să revină la căminele lor, fiind salvați, la drum, de trupele eliberatoare.

Din spusele locuitorilor de aici, am aflat că agenții bolșevici au ridicat și din orașul Orhei peste 100 de familii. Dăm mai jos numele câtorva: Croitoru, fost senator de Orhei; Sveț și Sbârnea, foști diriginți ai oficiului poștal; Ucraințev, fost contabil, Movilă, șeful gardienilor publici, ing. Chiriță, Diacon Bucunovschi, învățătorul Andrei Sârbu cu soția și doi copii și mulți alții, ale căror nume nu le cunoaștem.

Deasemenea, au fost ridicate numeroase familii din satele orheene: Petru Crăciun, fost primar, Timofte Gângu, gospodar cu soția și un copil, Gheorghe Niculae, gospodar, Samburschi Nicolae, fost primar, toți din com. Leușeni; C-tin Garbatovschi, invalid de războiu, cu întreaga familie, din com. Șusmeaua; Chirilă Șișu, din Cocorăzeni Levnița, Ilie Stratulat cu familia, Macarie Andrieș, gospodari fruntași din com. Chișteinița; Iovu Iancu, Elisei Timofte, Ioan V. Odobescu, gospodari fruntași din comuna Olișcani, Sofronie Vladimir fost primar din com. Soldănești, Plăcintă, șef de gară la Lipceni, Constantin Guja, învățător din Lipceni, Ivancov, gospodar dela Tahnăuți, Munteanu Mihail agricultor, dela Dealu Inalt Grăjdeanu, fost elev la Școala Normală, angajat de bolșevici ca învățător, deși nu terminase școala, Calestru, Musteață Neculai, gospodari, tot din sus numita comună; Al. Prodan, Ivlampie Prodan, Ion Gratti, gospodari din Răspopeni, Cornea Teodor, notar și Antim Gârlea fost primar tot din susnumita comună; Harghel Pavel, Miliță Rosca, gospodari fruntași din Ignăței; Luchian Ioachim din Cuizovca și mulți alții de ale căror nume nu avem cunoștință.

*

Ura și prigoana bolșevicilor împotriva sfintei noastre Biserici au mers atât de departe, încât în multe sate credincioșii nu au putut participa nici la slujba religioasă din ziua luminată a Invierii Domnului.

Autoritățile bolșevice, pentru a împiedica participarea creștinilor la sfânta slujbă a Invierii, i-au scos la lucru chiar în prima zi de Paști. Au fost sate a căror locuitori s'au opus în massă împotriva acestei măsuri luată de agenții bolșevici.

Cuvântul, de multe ori hotărîtor, în ceace privește participarea credincioșilor la sfintele slujbe, îl avea comitetul sătesc respectiv. De aceea în comunele unde membrii comitetului erau buni creștini, cum s'a întâmplat — după declarațiile unui țăran — de exemplu, la Popeștii de Soroca, populația s'a bucurat oarecum de o mai mare libertate în ceeace privește „dreptul" de a se închina Domnului.

ATITUDINEA DUȘMANOASĂ A EVREILOR FAȚĂ DE BISERICĂ

Populația basarabeană, cu unele excepții, s'a comportat creștinește față de sfintele lăcașuri, cei mai mulți locuitori contribuind benevol la acoperirea impozitelor excesive la care au fost impuși preoții ce voiau să oficieze sfintele slujbe.

Și acum ca și în primele zile ale erei creștine, cei ce au umplut paharul suferințelor creștinești, au fost tot evreii. Aceștia prin diferite manevre subtile, dădeau autorităților comuniste sugestii în legătură cu buna reușită a propagandei antireligioase.

Dușmanii de totdeauna ai lui Christ, Cel răstignit de ei, nu s'au oprit numai la diverse sugestii și denunțuri, făcute în deosebi împotriva funcționarilor publici, ce voiau să ia parte la sfintele slujbe, ei n'au pierdut nici un prilej pentru a-și revărsa toată ura lor acumulată de veacuri împotriva bisericii creștine, profanând sfintele locașuri, insultând slujitorii altarului și proferând diferite injurii la adresa lucrurilor sfinte.

Indrăzneala și nerușinarea lor au mers până acolo încât unii din ei intrau în biserică, în timpul oficierii sfintelor slujbe și-și aprindeau țigara dela candele sub privirile pline de indignare ale credincioșilor.

Fără îndoială că cei mai mulți au plătit scump această cutezanță, întrucât credincioșii noștri cu toate că se expuneau la mari pericole, deoarece evreii îi puteau denunța oricând autorităților bolșevice, punându-le în seamă diferite fapte — nu odată s'au ridicat împotriva acestor profanatori, aplicându-le lecția cuvenită.

(Va urma)

Sergiu C. Roșca

ROMÂNITATEA IN TRANSNISTRIA

Olandezul M. Volkhoff, profesor la universitatea din Amsterdam, un simpatizant al comunismului, fiind invitat de oficialitatea sovietică să cerceteze la fața locului raiul bolșevic, între alte ținuturi a cercetat, în anul 1940, și Transnistria. Cu tot filo-comunismul său, profesorul olandez scrie negru pe alb în broșura ce a publicat după aceea, că în Transnistria a găsit 1.200.000 locuitori moldoveni, adică români, popor complet deosebit sub toate raporturile de poporul rus.

Spre a se vedea până unde se întinde Neamul Românesc, ar trebui să publicăm în facsimil — ceeace se va face, — o pagină scrisă în moldovenește pentru Românii din regiunea Zinovievsch (fostă Elisavetgrad), ținut de dincolo de Bug, — pagină adaos la ziarul local ucrainean „Drumul roșu".

Pentru cine au scos Ucrainenii foaia moldovenească, dacă nu pentru Românii existenți în 1924 dincolo de Bug, așa cum sunt și în Crimeia și în Caucaz și în Siberia?

Odesa e un oraș unde se vorbește destul de mult moldovenește, având la periferii unele mahalale de români.

Pământul dintre Nistru și Bug e pământ românesc.

Politica cea mai apropiată, sprijinită pe arme, trebue să tindă la realizarea marelui proect: scoaterea Ucrainenilor din Sudul Basarabiei și Transnistriei și colonizarea acestor pământuri cu Moldovenii azi grupați în comune ori raioane (plăși) dincolo de Bug, spre a închega o nouă și mare Moldovă, cuprinzând Bucovina, Basarabia și Transnistria, populate numai cu români.

Trăim pentru împlinirea acestui vis.

Trăim pentru vechea lozincă: pretutindeni unde sunt români, trebue să fie România.

PRETUTINDENI.

-- Privește, frate, ce-a căzut
Din cer, la fel ca ploaia, vara!
-- Sunt bonurile de 'MPRUMUT
Ce fac ca să sporească Țara!

„Un an de Românie Nouă"

— Spicuiri din presa germană şi italiană despre prima aniversare a domniei şi guvernării desrobitoare române —

ROMA, 9 (Rador). — GAZETTA DEL POPOLO sub titlul „Un an decisiv pentru viaţa unei naţiuni" publică un articol semnat de d. Bevilaque din care extragem:

„Poporul român sărbătoreşte prima aniversare dela suirea pe Tron a Majestăţii Sale Regelui Mihai, cel mai tânăr Suveran din Europa, şi venirea la putere a Mareşalului Antonescu, Conducătorul nouei Românii războinice şi totalitare, care de două luni luptă valoros alături de Axă, în războiul împotriva bolşevicilor, duşmanii omenirii.

In momentele cele mai tragice pentru România, Mareşalul Antonescu a înţeles că salvarea ţării depinde numai de o deplină colaborare cu Axa. El semnează de aceea adeziunea României la pactul tripartit, legând astfel soarta ţării sale de aceea a puterilor Axei. Şi cum Generalul Antonescu şi-a dat seama că ciocnirea dintre Axă şi bolşevici era inevitabilă, începu cu curaj opera de refacere a armatei. Rezultatele se văd astăzi: armata română este bine organizată şi bine înzestrată. In războiul împotriva comuniştilor ea merge în acelaş pas cu armatele germano-italiene.

Ca om politic, Mareşalul Antonescu a ştiut să ţină piept inamicilor interni şi din afară. Intreaga clică iudeo-masonică, care de atâta vreme sugea viaţa ţării, a fost desfiinţată pentru totdeauna. Ţara respiră, însfârşit. De aceea astăzi, poporul român se strânge în jurul Suveranului şi Conducătorului cu recunoştinţă şi credinţa în viitor".

Ziarul CORRIERE EMILIANO publică un articol intitulat: „Prima aniversare a regimului Antonescu în România" datorit d-lui Fostini din care extragem:

„Cruciada anti-bolşevică a Europei a găsit România Generalului Antonescu, camaradereşte, alături de Axă. Asprele şi crudele evenimente ale gigantícului conflict care este acum în curs pune zi de zi într'o lumină din ce în ce mai limpede virtuţile armatei române, mică dar bravă.

Noi îi iubim pe români, îi iubim pentrucă ne leagă o veche comunitate, pentrucă le apreciem virtuţile, pentru că ei sunt oameni cu pasiuni şi elanuri, care sunt asemănătoare pasiunilor noastre, pentrucă, mai ales, ei se bat cu îndrăzneală şi bravură împotriva inamicului, care este şi inamicul nostru al tuturor.

Cu camaraderească cordialitate salutăm deci împlinirea aniversării de un an a regimului Ion Antonescu, Conducătorul şi Mareşalul României.

In Antonescu noi vedem pe omul de Stat care a reluat concepţia romană de sistematizare a Statului, bazând naţiunea pe disciplină, statul pe armată, politica pe autoritatea militară şi sigură a Conducătorului".

Ziarul REGIME FASCISTA într'un editorial sub titlul „Aniversarea unei renaşteri" scrie:

„Se împlineşte astăzi un an dela instaurarea noului regim român, glorios miracol de renaştere, datorită patriotismului şi disciplinei unui popor, care acum parcurge drumurile celui mai strălucit destin, călăuzit de Omul care îl smulse dintr'un pericol de moarte.

Restituind conştiinţa de sine poporului român, Ion Antonescu care prin valoarea sa de soldat eroic şi pentru corectitudinea sa de om politic şi-a meritat numele de Generalul de fier, prin încrederea concetăţenilor săi mai mult decât prin lege, a primit frumosul titlu de Conducător.

Antonescu, restaurator curagios al ordinei, al moralităţii şi al dreptăţii în politica internă, a înţeles imediat că în politica externă era indispensabilă şi urgentă o colaborare cu Axa, colaborare ce trebuia să devină concretă prin adeziunea României la Pactul Tripartit.

Şi iată că astăzi poporul şi armata, la fel de strălucite în credinţă şi vitejie, luptă sub comanda conducătorului, alături de noi şi de germani în războiul sfânt al Europei".

In cadrul expoziţiei filmului la Veneţia, România a participat cu un film documentar. Eri s'a reluat: „România împotriva bolşevicilor". Ziarele scriu despre acest film:

„Bogat în actualităţi palpitante, scenele au fost luate pe câmpul de luptă din Bucovina şi din Basarabia, cele două provincii smulse românilor de către bolşevici în anul 1940 şi pe care soldaţii români le-au recucerit după lupte eroice.

Frumuseţea filmului constă în varietatea imaginilor; obiectivul, urmărind episoadele acestei lupte, culege aspectele esenţiale şi cele mai emoţionante. Filmul a fost răsplătit cu îndelungate aplauze".

d-lui Hans Schuhmacher;
ERAL ANTONESCU PĂRĂSIND

„Cu ziua de 6 Septembrie, se încheie cel mai important an din istoria României moderne.

Anul acesta românesc este caracterizat prin puternica figură a Mareşalului Antonescu şi prin opera sa, iniţiată împreună cu cel mai hotărît colaborator al său, Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri prof. Mihai Antonescu".

După ce descrie stările de lucruri create de fostul regim şi desorganizarea găsită de d. Mareşal Atonescu în treburile Statului, autorul continuă textual:

„Faţă de această domnie asupritoare a trecutului, Conducătorul Statului a reuşit în cursul câtorva luni, prin măsuri hotărîte şi energic aplicate, să dea ţării o cu totul altă orientare şi s'o scoată din zona periculoasă, deschizând Statului şi Naţiunii perspective de viitor noui şi pline de speranţe, care au făcut ca poporul român să se regăsească şi să-şi recapete încrederea în propriile sale forţe.

Urcarea pe Tron a Regelui Mihai şi reîntegrarea în drepturi a Reginei Mame Elena, au redat Dinastiei prestigiul moral de odinioară.

„Dispunând de depline puteri, Conducătorul a putut proceda la purificarea aparatului de Stat, precum şi la reorganizarea economiei naţionale, în cadrul condiţiunilor create de evenimentele din vara anului 1940. Condiţiunile pentru o refacere încoronată de succes le-a creiat însă Mareşalul prin aderarea la Pactul Tripartit, asigurând astfel atât poziţiunea internaţională, cât şi liniştea şi independenţa naţională a Statului Român".

ordine europene şi până la nimicirea celor ce se împotrivesc unei Europe mai bune şi mai fericite".

Zugrăvind etapele şi elementele esenţiale ale colaborării româno-germane pe teren economic, autorul arată apoi roadele acestei colaborări în domeniul militar şi politic care sunt, recâştigarea Basarabiei şi Bucovinei.

După ce înfăţişează în câteva rânduri programul de reorganizare a ţării, preconizat de d. Mareşal Antonescu, despre care Vice-Preşedintele Ad-Interim al Consiliului de Miniştri a spus că reprezintă atât înfăptuirea bunelor tradiţii politice ale ţării cât şi adaptarea la noile idei şi cerinţe ale ţării, corespondentul ziarului încheie astfel interesantul său articol:

„Politica externă a României îşi are rădăcinile înfipte adânc în inima poporului român. Politica României va rămânea, dincolo de caracterul limitat al pretenţiunilor teritoriale, pe linia ei actuală, până la realizarea nouilor idei ale timpului, până la înfăptuirea nouei

„Un an de conducere nouă în România"

BERLIN 9 (Rador). — Ziarele publică la loc de frunte articole ale corespondenţilor din Bucureşti despre România cu ocazia împlinirii unui an dela urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai şi dela preluarea conducerii Statului de către d. Mareşal Antonescu.

VOELKISCHER BEOBACHTER publică sub titlul: „Un an de conducere nouă în România" un articol al d-lui Karl Verman Theil, având următorul cuprins:

„In timp ce fii de ţărani români luptă la Odesa împotriva bolşevicilor, ţara serbează preluarea puterii de către Conducătorul Statului, Mareşalul Ion Antonescu, şi urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai. Comemorând această zi, el a arătat că, după un an mare şi plin de grele încercări, se redau poporului român primele semne ale îmbunătăţirii soartei lui.

Că aceste semne n'au fost înşelătoare, aceasta o dovedeşte cel mai bine voinţa soldatului român, pe care un popor lipsit de forţa voinţei de a-şi făuri viitorul nu i-ar fi dat-o niciodată.

Participarea întregului popor român la această sărbătoare, este o dovadă limpede de modul în care Mareşalul Antonescu a ştiut să câştige pe români, fie ţărani, fie soldaţi şi să intereseze, în el credinţa în viitor.

Cine a putut vedea ceva mai adânc, la 6 Septembrie 1940, a trebuit desigur să-şi spună că în acea zi de voinţa neclintită a Conducătorului Statului nu mai existau alte resurse şi posibilităţi pentru schimbare a destinelor României.

Conducătorul cunoştea bine lipsurile vieţii publice ale României şi a luat măsurile ce se impuneau; capacităţile nu lipseau poporului român. Lipseau însă bărbaţii cu conştiinţa şi voinţa dârză a sacrifica interesele proprii, pentru a sluji cauza poporului.

Antonescu trebuia să redeştepte aceste virtuţi în popor prin exemplul propriu. Sub semnul acestei schimbări s'a desfăşurat munca de refacere internă a Mareşalului, în cursul anului încheiat.

Mareşalul a rezolvat problemele potrivit structurii şi voinţei sale proprii: Ca soldat, ca luptător şi ca om de muncă, de cinste, de credinţă şi ca patriot. El s'a ţinut până astăzi în permanenţă şi strict pe linia legalităţii, — deşi această legalitate a trebuit să-l pună în conflict cu tineretul, care n'a ştiut, cu toată voinţa lui de a realiza numai binele pentru popor, să-şi înfrâneze dorinţa şi înclinarea, de a se răzbuna pentru asupririle îndurate.

Antonescu a introdus pentru prima dată în România pedeapsa cu moartea pentru corupţie. A organizat armata şi a înzestrat-o cu arme moderne, purificând corpul ofiţeresc de elementele incapabile.

In politica externă s'a raliat puterilor singure în stare să dea poporului român siguranţa în faţa unui duşman care îi ameninţa existenţa de secole.

In sfârşit, el a dus România într'un război, care reclamă nu puţine jertfe, dar care război de inoire a poporului român face valoroasă orice jertfă.

In acest sens se înţelege de ce Vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, d. Prof. Mihai Antonescu, a dispus ca ziua de 6 Septembrie să fie comemorată cu slujbe religioase pentru eroii căzuţi în luptele de eliberare a Basarabiei şi Bucovinei. Comemorând amintirea soldaţilor căzuţi, poporul român se va gândi la înfăptuirile de anul trecut şi va ajunge la convingerea că jertfele aduse n'au fost zadarnice pentru trecut şi nici pentru viitor".

DEUTSCHE ALLGEMEINE ZEITUNG publică ca articol de fond sub titlul: „Un an de Românie nouă", următoarea corespondenţă din Bucureşti a

Mareşalul Antonescu a dat pentru prima dată Statului Român o conducere naţională

BERLINER LOKALANZEIGER scrie sub titlul: „Un an de refacere în România — opera Generalului Antonescu", că ziua de 6 Septembrie 1940, a hotărât soarta României, deoarece această zi a fost un punct de răscruce, care a determinat o schimbare radicală a cursului politicei interne şi externe a României.

„Astăzi nu se mai îndoeşte nimeni, că în primele zile ale lui Septembrie anul trecut ţara se găsea într'un adevărat haos, care putea însemna sfârşitul României. Dacă s'a evitat aceasta, este în primul rând datorită Mareşalului Antonescu.

Afară de aceasta, — continuă ziarul — opera Mareşalului constă în aceea că el a dat pentru prima dată Statului Român o conducere naţională, înzestrată cu forţa şi autoritatea necesară de a transforma din temelii întrega existenţă naţională".

Toată presa berlineză reproduce în mare parte proclamaţia d-lui Mareşal Antonescu către Ţară, scoţând în evidenţă textul programului privitor la colaborarea României cu Germania şi Italia.

BERLINER BOERSEN ZEITUNG reproduce la loc de frunte pasagiul în care d. Mareşal Antonescu spune că România nu mai este astăzi singură şi spune chiar ca subtitlu în fruntea corespondenţii sale aceleaşi cuvinte.

Lungi dări de seamă despre proclamaţia d-lui Mareşal Antonescu, publică deasemeni ziarele DER ANGRIFF, ILLUSTRIERTE NACHTAUSGABE şi BERLINER LOKAL ANZEIGER, care pune ca subtitlu „Rezultatele admirabile ale nouei politici; Onoarea României a fost spălată", etc.

*

Sâmbătă dimineaţa la orele 11,30 a avut loc în Capela românească din Berlin o slujbă religioasă pentru comemorarea unui an dela urcarea pe Tron a M. S. Regelui Mihai şi dela preluarea conducerii Statului de către Mareşalul Antonescu, precum şi rugăciuni pentru odihna eroilor căzuţi în luptele din războiul de desrobire a Bacovinei şi Basarabiei.

La slujbă au fost de faţă membrii Legaţiei, ai Institutului Român şi ai Coloniei române din Berlin, în frunte cu d. ministru Bossy.

Adâncirea legăturilor dintre România şi Germania

O mare revistă germană închinată României

Publicaţia „Südost-Echo" aduce în numărul său din 5 Septembrie o serie de articole politice şi economice, care sunt dedicate colaborării româno-germane. In articolul de fond închinat faptelor de arme româneşti se subliniază camaraderia de arme româno-germană, care are valabilitatea nu numai pentru războiu, ci şi pentru pace.

Seria articolelor închinate României este inaugurată prin următoarele cuvinte ale d-lui Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului:

Pentru mine colaborarea cu Germania înseamnă credinţa în geniul Führerului, în puterea creatoare a naţional-socialismului, în forţa Marei Naţiuni germane, în neîntrecuta ei armată şi în vitalitatea inegalată a economiei şi organizării Germaniei.

Fidelitate pentru fidelitate.

MAREŞAL ANTONESCU

Conducătorul Statului Român

Celelalte articole sunt semnate de d-nii Profesor Mihai Antonescu, vicepreşedinte şi Preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri, Baron von Killinger, ministrul Germaniei în România şi inginer Hermann Neubacher, ministru plenipotenţiar.

La acest număr mai colaborează: d. Ion Marinescu, ministrul economiei naţionale, d. general Sichitiu, ministrul agriculturii, d. Raul Bossy, ministrul României la Berlin, profesor Cornăţeanu, I. B. Dumitrescu, I. Dimitriuc, inginer Andreescu-Cale, Grigore Manolescu precum şi alţi oameni de specialitate care se ocupă cu economia română, forestieră şi evoluţia monopolurilor româneşti de stat.

PE DRUMURI BASARABENE

Şi pe aici au trecut barbarii. Din nou pe străzile bătrânului Chişinău. Plâng în suflete frumoasele amintiri

Ne poartă trenul spre meleaguri dragi basarabene, spre locurile amintirilor de altădată, după care am plâns şi am lăcrămat.

In tic-tac-ul roţilor de tren cântă toată bucuria revederii, domol, ca o doină bătrânească fredonată în seri de toamnă.

Sunt în trenul acesta călători bătrâni şi tineri, pribegi ce se întorc ca spre un liman de mântuire, la vetrele lor, şi sunt în ochii acestor călători lacrimi calde de bucurie.

Aleargă balaurul uriaş pe lângă cantoane cunoscute, se opreşte prin gări devastate, răsuflând adânc, înfundat, ca un om supărat şi apoi iar svâcneşte în ritm viforos spre aceleaşi zări albăstrii ale Basarabiei cu tresăriri de adâncă bucurie.

Am trecut peste podul de peste Prut fără să fi prins de veste.

In apa ce se scurge domol spre Mare, se scaldă copiii goi.

Casele de pe ambele maluri poartă urmele războiului, pecetia luptele cu fiara apocaliptică, iar botezul focului s'a răsfrânt şi peste pomii înfloriţi cu ramurile arse de flacăra rumurilor şi cu tulpinele sfârtecate de schijele obuzelor.

Iată Ungheni! Par'că vorbeşte trecătorilor: — „pe aici au trecut barbarii, nu vă înduioşaţi de înfăţişarea mea!"

Peste ei par'că pluteşte un cântec trist al unor amintiri frumoase, un cântec despre tot ce a fost odată.

E pustiu şi gol. Din loc în loc case dărâmate de obuze sau incendiate.

Gara e cernită de dureroasele întâmplări pe care le-a trăit. lipseşte ceasul agăţat deasupra peronului, apa, iar în uluce mai dăinueşte urmele galbene ale otrăvii pe care au turnat-o bolşevicii la plecare.

E tare trist în Ungheni noştri de altădată!

Pornim mai departe. Inserează, iar un pui de moldovean cântă din fluer şi dinspre imaş se apropie de sat cireada cu văcarul din urmă.

Sunt icoanele sfinte ale Basarabiei româneşti, după care am plâns şi am suferit atât de amar de vreme.

DIN NOU PE STRAZILE BATRANULUI CHIŞINAU

Trec cu inima înfiorată pe străzile bătrânului nostru Chişinău.

Păşesc tăcut, ca într'o catedrală. La stânga şi la dreapta sunt ruine, case devastate, pârjol şi jale.

Nu se observă încă nimic din toate acestea. Sentimentul revederii, faptul că iar te afli pe uliţele frumoaselor amintiri, e mult mai puternic şi mai impresionant decât distrugerile barbarilor.

Ceia ce au realizat bolşevicii, rămân doar nişte răni pe trupul Basarabiei şi dovada cea mai fidelă în faţa istoriei, despre civilizaţia pe care intenţionau să o răspândească în lume.

Iuda pe care l-am crescut la sânul nostru, Iuda care s'a bucurat mai mult chiar decât noi de darurile pământului acesta, s'a năpustit cu o furie rar întâlnită la vre-un popor, asupra operelor de artă, pe cari le-au devastat şi apoi dinamitat ca să nu rămână nimic din frumuseţile şi munca a mii de ani.

Pe Iuda acesta care şi-a depus şi pe obrazul Basarabiei sărutul trădării lui biblice, o găseşti prezentă în ruinele clădirilor, din care n'au rămas decât părţi din ziduri, moloz, cenuşă şi amintirea a celor ce au fost. In faţa fantasticului decor neronian, când se înserează şi bufniţele încep să ţipe la lună, de pe zidurile jalnice a fostelor clădiri din Chişinău, te trezeşti zguduit de sentimentul groazei şi pare un blestem care ni se adresează pentrucă am fost buni şi îngăduitori cu seminţia neamului rătăcitor.

Este cea mai aspră lecţie pe care ne-o serveşte cu mustrare conştiinţele jertfite aici şi pretutindeni, că ceia ce nu-i al nostru, va fi veşnic împotriva noastră.

Parcurg bulevardul Alexandru cel Bun şi întâlnesc la fiecare pas chipuri cunoscute, oameni ce te întâmpină cu zâmbete înlăcrămate.

Toţi au de spus ceva. Unul din oamenii aceştia plânge, îşi face cruce şi vorbeşte despre minune: — „Pe ziua de 13 Iunie au fost trimişi din Chişinău, vre-o 6000 de basarabeni spre locuri necunoscute, prin fundul Siberiei. Pe ziua de 23, intenţionau să trimită un alt transport mult mai mare, dar declararea războiului dela 22 Iunie, a zădărnicit această ticăloasă intenţie bolşevică. A fost o minune! Astfel, aveau să pornească spre necunoscut, închişi în vagoane de vite, mii de suflete nevinovate, mii de feciori ai Basarabiei porniţi pe drumul care ducea spre moarte. A fost o minune!" te asigură cu ochii înlăcrimaţi cel care a trăit clipele cumplitului rai bolşevic.

PLANG FRUMOASELE AMINTIRI

In Chişinăul patriarhal unde viaţa se scurgea în ritm domol, ca o poveste, astăzi a năvălit tristeţea, iar la fiecare colţ de stradă, plâng înfundate, frumoasele amintiri de altădată.

Vechiul palat metropolitan, în care se ridicau rugăciuni Domnului în fiecare zi şi unde stătea retras de sgomot Vlădica, a căzut pradă aceloraşi pustiitoare flăcări.

Casele eparhiale cu frumoasa sală în care se organizau şezători literare, concerte şi conferinţe, sala cu un Crist în faţă de mărime naturală, fusese transformată în „casa armatei roşii", iar în loc de concerte, conferinţe şi şezători literare, aici veneau bolşevicii, cântau şi chefuiau cu toate jidofcuţele din ghetto-urile Chişinăului şi de aiurea...

Casele eparhiale sunt şi ele o ruină!

N'au mai rămas decât zidurile înegrite de fum, goale, cu o parte din scara ce ducea în sala mare şi cu storurile dela magazinele de jos căzute în cenuşă, jalnic ca nişte cârpe de metal.

Din clădirea Primăriei, cu săli mari şi frumoase, cu birouri spaţioase, nu mai există nimic.

Banca Municipiului a căzut şi ea pradă mistuitoarelor flăcări.

Au dispărut uşile mari şi grele dela intrare, iar în locul lor se deschide numai o spărtură în zid, spre care mai duce ironic frumoasa scară străjuită şi acum de cei doi lei.

Acelaş decor în oricare parte întorci privirea. Aceiaşi tristeţe.

Bestiile bolşevice au trecut brutal, peste tot ce ne-a fost drag şi scump, peste tot ce ne lega viaţa noastră de viaţa patriarhală a bătrânului Chişinău.

De aceea plâng trist, la colţuri de străzi, sufletele în care mai trăesc frumoasele amintiri de altădată...

Dominte Timonu

Vizita d-lui deputat şi ziarist dr. Karl Megerle în România

Distinsul ambasador al scrisului german este oaspetele guvernului român

In ziua de 8 Septembrie, la amiazi, a sosit în Capitală, venind dela Berlin, ca oaspete al Guvernului Român, d. dr. Karl Megerle, unul dintre cei mai de seamă ziarişti germani şi membru al Reichstag-ului.

In gara de Nord d.sa a fost întâmpinat de d. Al. Bădăuţă, secretarul general al Ministerului Propagandei Naţionale, d. Dr. Kurt Welkisch, ataşat de presă al Legaţiei Marelui Reich German, d. dr. Windecker, consul g-ral, d-nii P. Ilcuş şi O. W. Cisek, consilieri de presă în direcţia presei, d. Emil Ciucianu, consilier de presă, d. Ovidiu Ciordaş, consilier de presă la legaţia din Berlin, d. Al. Sândulescu, preşedintele Sindicatului ziariştilor, d. Liviu Cigăreanu, dela serv. presei străine, etc.

In numele d-lui profesor Mihai A. Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, d. Al. Bădăuţă, secretar general al Ministerului Propagandei Naţionale, a urat bun sosit în ţară distinsului oaspete al guvernului.

Dela gară d. dr. Megerle, a fost condus la Hotel Athenée Palace, de către cei cari l-au întâmpinat.

Evreii din Bucureşti vor fi constituiţi în detaşamente de muncă

Toţi evreii din Bucureşti, care au făcut cereri pentru exceptare sau amânări la Camera de Muncă, Camera de Industrie şi Comerţ şi Cercul de Recrutare Bucureşti, se vor prezenta în zilele de 9 şi 10 Septembrie 1941, la Cercul de Recrutare Bucureşti str. Sf. Ion Nou Nr. 45 pentru a fi constituiţi în Detaşamente de Muncă.

Soluţionarea cererilor se va face ulterior.

Comandantul Cercului de Recrutare Bucureşti

Colan Constantin

Ce fel de mărfuri pot fi trimise în Basarabia şi Bucovina

COMUNICAT

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că mărfurile mai jos arătate pot fi trimise în Basarabia şi Bucovina de Nord, fără autorizaţia Ministerului Economiei Naţionale. Direcţiunea Organizaţiilor Profesionale ale Comerţului, Industriei şi Meşteşugarilor:

— alimente,
— îmbrăcăminte
— încălţăminte,
— medicamente,
— săpun
— petrolifere,
— combustibil,
— inventare agricole (unelte, maşini, animale),
— inventare casnice
— materiale de construcţie,
— produse ale Monopolurilor Statului.

Pentru orice alte mărfuri rămâne şi pe mai departe în vigoare regimul autorizaţiunilor, adus la cunoştinţa publică prin comunicatele anterioare.

ULTIMA ORA

Spania este alături de lupta pentru salvarea civilizației

MADRID, 10. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite: „Toți acei care nu înțeleg solidaritatea Europei în lupta contra Sovietelor, ar înțelege-o poate, în cazul cu totul exclus al unei victorii bolșevice", scrie ziarul „Madrid".

„Din Europa va rămâne prea puțin. O invazie barbară ar distruge civilizația noastră. Lupta pe care o dau germanii, italienii, finlandezii, românii și mulți alții, împreună cu voluntarii spanioli, este lupta noastră".

Formațiunile rusești cari apără Petersburgul, au fost distruse de avioanele Stuka germane

BERLIN, 9 (Rador). — Următoarele interesante amănunte se dau cu privire la încercuirea Petersburgului. Aceste observațiuni făcute de pe bordul unui avion scot înainte de toate în relief partea pe care a avut-o aviația germană în succesele repurtate pe sectorul de Nord al frontului de Est.

Trupele germane pătrunzând în întreg sectorul acesta până în apropierea pozițiilor și fortificațiilor bolșevice din jurul Petersburgului, aviația a intervenit din ce în ce mai des în luptele terestre pentru a contribui, în cursul ultimei faze a încercuirii Petersburgului, la asigurarea marilor succese ale germanilor în sectorul de Nord.

Chiar dela începutul operațiunilor de încercuire, avioanele germane zburau ziua întreagă, la orice oră, pentru a descoperi pe inamic și a observa cari anume erau măsurile ce el le va lua. Ele au văzut trupele germane înaintând la Nord de lacul Peipus pe linia dintre Narva și Kinhisep, în același timp cu formațiunile cari înaintau dinspre Sud din direcția Plescau-Luga, precum și cele venind de la Novgorod-Ciudovo, pe cele câteva drumuri cari străbat regiunea mlăștinoasă și presărată de lacuri spre Petersburg. Au mai observat apoi și carele blindate germane cari înaintau urmate de coloanele de aprovizionare.

Toate aceste formațiuni erau pe urmele inamicului care se apăra dârz dar care a fost nimicit acolo unde n'a putut fugi.

Mai ales avioanele „Stuka" și-au îndeplinit cu succes misiunea lor, distrugând toate liniile de comunicații ce duceau la Petersburg, astfel că bolșevicilor nu le mai rămânea decât calea înspre lacul Ladoga, cale ce le-a fost tăiată de Finlandezi cari înaintau către Sud-Est în direcțiunea fluviului Swir.

Cu câteva zile numai înainte de încercuirea completă a orașului, bolșevicii, cari nu se așteptau la o înaintare atât de rapidă, au fost observați lucrând cu înfrigurare la săparea de fortificații și de șanțuri împotriva carelor de asalt pentru a se împiedica o înaintare asupra Petersburgului dinspre Sud și Sud-Est. Cu toate acestea sovieticii n'au putut opri înaintarea irezistibilă a trupelor germane.

Prin ocuparea Schlusselburg-ului, ultima verigă a lanțului de fier din jurul Petersburgului a fost încheiată. Ultimul metru de pământ prin care sovieticii ar fi putut intra sau ieși din Petersburg fusese ocupat de trupele germane.

Evacuarea forțată a japonezilor din Imperiul Britanic

TOKIO 9 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB. transmite:

Cu privire la evacuarea anunțată, a cetățenilor japonezi din diferitele părți ale imperiului britanic, ministerul afacerilor străine anunță că vasele destinate pentru evacuarea acestor japonezi vor părăsi țara zilele acestea.

Cât privește numărul japonezilor, care se vor reintoarce în patrie, se află că el se ridică la 1.600 persoane. Această cifră este repartizată astfel: 600 în Anglia, 700 în Statele malaeze, 200 în India, 60 în Orientul Apropiat și 40 în Africa.

Insemnătatea victoriilor trupelor Mareșalului Mannerheim

HELSINKI, 10. (Rador). — Corespondentul agenției Havas-Ofi transmite:

Ziarele finlandeze stărue asupra însemnătății victoriilor dobândite de trupele mareșalului Mannerheim.

Sosirea acestor trupe pe fluviul Svir, scrie „Helsinki Sanomat", constitue un pas spre realizarea țelului final al războiului Finlandei.

Ziarul „Kasi Suomi" insistă asupra necesității unei înfrângeri totale a armatei sovietice căci „aceasta este singura garanție reală pe care Finlanda o poate obține de a nu mai avea să reinceapă un nou războiu".

Evocând apoi înaintarea asupra Petersburgului, ziarul scrie că în afară de soarta carelienilor finlandezii ar trebui să fie preocupați și de soarta ingrienilor, adică a locuitorilor din vecinătatea Petersburgului. Dar, închee ziarul, nu o putem face acum spre a nu împrăștia forțele noastre.

DIVIZIA SPANIOLĂ AZUREA LUPTĂ CONTRA DUȘMANULUI COMUN: BOLȘEVISMUL

BERLIN 10 (Rador). — Voluntarii spanioli cari formează divizia Azurea, au sosit pe frontul oriental.

O ALTĂ CRIMĂ INGROZITOARE A BOLȘEVICILOR

Transferarea germanilor de pe Volga in Siberia

AMSTERDAM, 9. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

După o știre din „Exchalange Telegraph", datată din Moscova, consiliul suprem al Uniunii Sovietice a decis printr'un decret din 28 August, semnat de Kalinin, să transfere pe toți germanii din regiunea Volga în Siberia.

Strămutarea a început să se efectueze sub conducerea consiliului de apărare, al cărui președinte este Stalin.

*

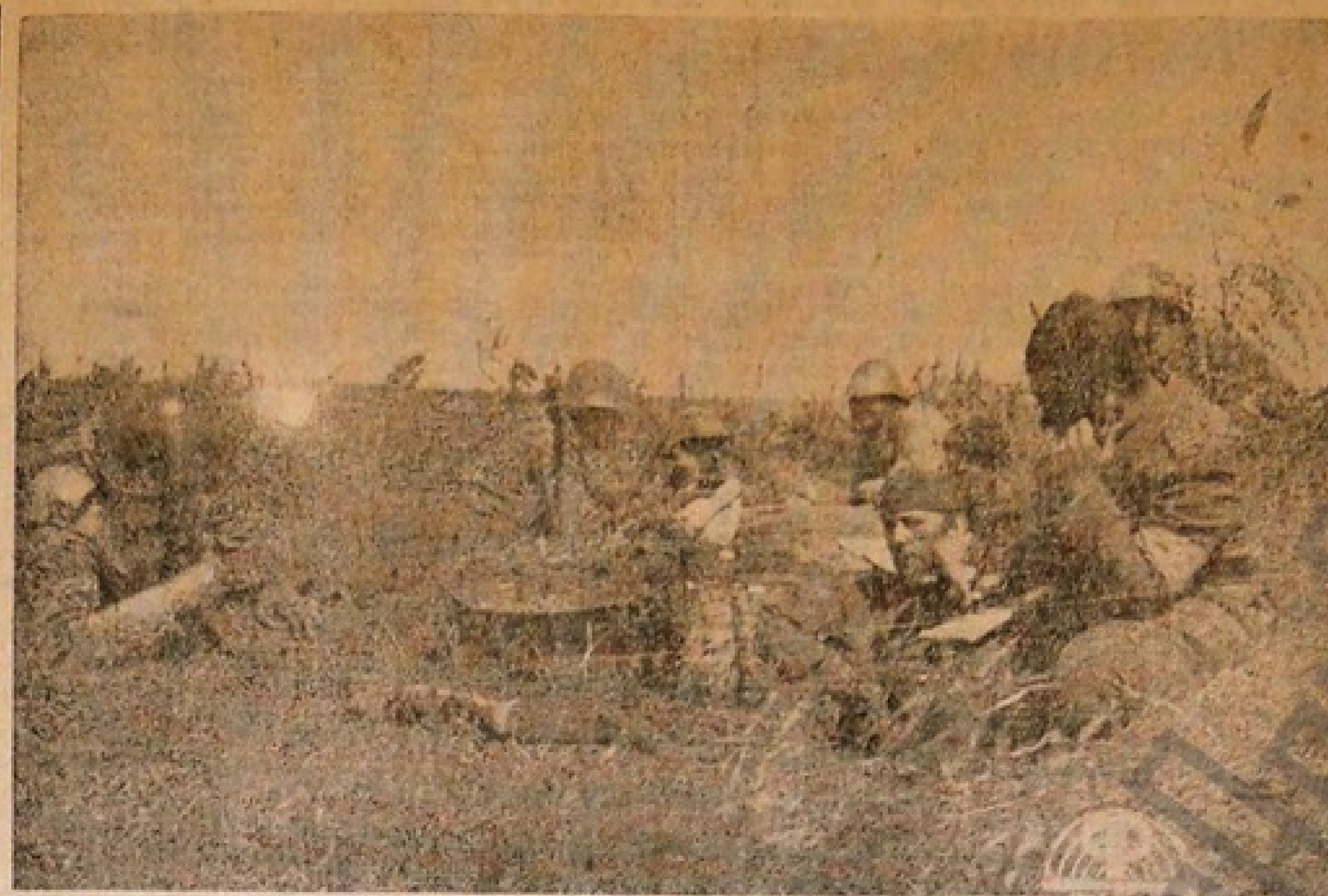
BERLIN, 9. (Rador). — Cu privire la știrea transferării întregei populațiuni germane depe Volga în Siberia, ordonată de consiliul superior al Uniunii Sovietice, agenția DNB face următorul comentariu:

Acest transfer este o nouă crimă îngrozitoare a Sovietelor. Avându-se în vedere totala lipsă de capacitate organizatoare și inconștiența bolșevicilor, acest transfer echivalează cu o tentativă de nimicire premeditată.

Trebue subliniat în mod deosebit că germanii depe Volga au dat dovadă, din cele mai vechi timpuri ale originei lor, și până în prezent, de activitate civilizatoare și de factori productivi și creatori.

Germanii depe Volga au fost totdeauna un popor de țărani și nu s'au ocupat nici odată cu politica.

Motivele slabe, prin care se camuflează la Moscova această crimă, basmul „coloanei a cincea" și eficacitatea pretinsilor mii de sabotori germani, sunt prea vechi și prea uzate.

Post de comandă înaintat al unui regiment de infanterie, pe frontul Odessei

Comunicatul german

DIVIZIILE RAPIDE GERMANE AU AJUNS LA FLUVIUL NEVA

BERLIN, 9 (Rador). — Dela cartierul general al Fuehrerului, înaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

Divizii rapide ale armatei germane, admirabil sprijinite de formațiuni de luptă ale aviației, au ajuns la fluviul Neva pe un front larg, la est de Petersburg.

După cum s'a anunțat printr'un comunicat special, orașul Schluesselburg, situat pe lacul Ladoga, a fost luat cu asalt de un regiment de infanterie. Cu aceasta, acțiunea germano-finlandeză de încercuire a Petersburgului este terminată și toate comunicațiile orașului cu interiorul țării sunt tăiate.

Avioane de luptă au bombardat eri ziua și peste noapte uzinele de armament și de aprovizionare din Petersburg.

Un alt atac de noapte a fost dat de aviația germană contra Moscovei.

In Atlanticul de Nord, submarine germane au scufundat patru vapoare de comerț inamice cu o deplasare totală de 21.500 tone.

In noaptea de 8 spre 9 Septembrie, aviația germană a bombardat în Anglia instalații militare din comitatul York și instalațiile portuare dela Great Yarmouth.

Un succes deosebit a fost înregistrat cu prilejul unui atac pe care avioane germane de luptă l-au dat contra vapoarelor inamice aflate în golful și în rada Suezului în noaptea de 7 spre 8 Septembrie. Un vapor-cisternă de 7.000 tone a fost distrus, iar cinci vapoare mari de comerț au fost grav avariate.

Noaptea trecută, inamicul a făcut sboruri în vestul și sud-vestul Germaniei, aruncând bombe cu deosebire în cartierele de locuințe din orașul Cassel. Se semnalează morți și răniți în populația civilă. Artileria antiaeriană a doborît unul din avioanele de bombardament care participau la acest atac.

Vasul-școală „Bremse", de 1400 tone, atașat escortei serviciului de aprovizionare a trupelor ce luptă în Extremul Nord, a fost surprins, din cauza vizibilității, de forțele navale britanice alcătuite dintr'un crucișetor și două distrugătoare. Pentru a asigura ocrotirea convoiului, vasul școală a luptat cu forțele inamice și s'a scufundat, lovit de mai multe torpile, după o scurtă dar aprigă luptă. Purtarea vitejească a echipajului său a îngăduit tuturor voselor din convoi să ajungă la destinație. O parte din membrii echipajului au fost salvați.

„POPORUL ROMÂN ȚINE IN SUD-ESTUL EUROPEI ROLUL CEL MAI IMPORTANT"

BERLIN 9 (Rador). — „Deutsche Alegemeine Zeitung" publică o amănunțită dare de seamă asupra expunerii făcute la radio de către d. președinte ad-interim al Consiliului, d. Mihai Antonescu, despre activitatea guvernului, cu ocazia împlinirii unui an dela preluarea conducerii Statului de către d. Mareșal Antonescu.

Sub titlul „Un an de regim autoritar în România" revista „Wiener Illustrierte" publică în cadrul unui reportagiu fotografic în care caută să prezinte scene din viața economică a României așa cum ea se desfășoară în urma colaborării cu Germania, un text din care desprindem:

România stavilă împotriva pericolului dela răsărit

„Poporul român aliat nouă, deține în Sud-Estul Europei, atât din punct de vedere geopolitic, cât și etnic, rolul cel mai important. Așa cum pământul românesc dintre Tisa și Nistru poate fi considerat, mai alse în părțile lui răsăritene din dreapta și stânga Nistrului, ca o graniță între spațiul european și cel ruso-asiatic, tot așa poporul român poartă caractere biologice și etnice deosebite, care l-au predestinat să fie de două mii de ani piatră de hotar, stavilă împotriva pericolelor dela răsărit".

După ce relevă începuturile contactului între germanism și românism, care se adâncește până în sec. al IV-lea după Cristos, contact care a evoluat și mai târziu prin permanente relațiuni bune, întrerupte doar prin desorientarea politică creată de către partide, cu activitate, dealtfel dăunătoare și vieții lăuntrice, revista scrie:

Prin colaborarea cu Germania, România își va relua rolul său istoric în spațiul Carpato-Dunărean

„Străduințele forțelor tinere în Europa au reușit să-și facă drum și în România. Succesul forțelor inoitoare românești este cu atât mai mult de admirat, cu cât schimbarea s'a produs într'un timp când se părea că Statul se găsește în fața unei prăbușiri totale. In vara anului 1940 România suferise însemnate pierderi teritoriale și materiale cu consecințe de neînchipuit. Zeci de mii de oameni din teritoriile pierdute au fost nevoiți să-și părăsească căminurile căutându-și un adăpost nou în țara sdruncinată. Situația economică disperată și amenințările tot mai puternice ale Sovietelor contribuiau la intensificarea crizei interne iar căderea vechiului regim la 6 Septembrie și îngrozitorul cutremur din toamna trecută, au întregit complexul greutăților politice interne și externe. Cu toate acestea forțele tinere și sănătoase ale poporului au reușit să-și facă drum. In aceste zile de grea cumpănă a luat Generalul Antonescu conducerea țării sale. Singur și cu viziunea clară a rolului geopolitic și istoric al poporului român, el a îndrumat națiunea sa alături de Germania. Prin priceperea sa și cu sprijinul înțelegător al Reichului, a reușit să scoată țara din deprimarea politică, economică și sufletească a anului 1940. Prin războiul contra comunismului pe care trupele române îl aduc alături de soldații germani, Mareșalul Antonescu deschide poporului său o nouă etapă istorică, căci victoriile din răsărit înseamnă pentru Români nu numai recâștigarea Basarabiei și Bucovinei de Nord, nu numai înlăturarea pericolului comunist, ci și posibilitatea de a se ocupa de frații lor de dincolo de Nistru.

Colaborarea cu Reichul înseamnă pentru România refacerea și exploatarea sănătoasă a nemăsuratelor bogății. Prin colaborarea politică cu Germania, România se găsește pe calea cea mai bună pentru reluarea rolului său istoric în spațiul carpato-dunărean".

ASTĂZI BASARABIA ESTE CENTRUL PREOCUPARILOR GUVERNULUI ROMAN

„Berliner Boersen Zeitung" publică al doilea articol al d-lui Walter Petaidic intitulat: „Pe urmele Sovietelor. Impresii din Basarabia".

„Astăzi Basarabia este în centrul atențiunei și preocupărilor guvernului român. Intr'adevăr există multe lucruri de îndreptat în aceste provincii, după groaznicul an de stăpânire sovietică. Ceeace guvernele precedente au păcătuit împotriva acestei provincii, nu se va mai repeta acum. Toată țara este gata să aducă sacrificii pentru provinciile recâștigate, pentru ca opera de refacere să se termine cât mai repede. O mare parte din activitatea Președintelui ad-interim al Consiliului, Prof. Mihai Antonescu, este închinată acestei probleme. Autonomia administrativă va asigura destulă elasticitate operei de reconstrucție. Din toată România se îndreaptă spre aceste ținuturi oameni care să le colonizeze, în măsura în care acesta este necesar și din toate părțile vin mijloace financiare pentru lucrări de refacere. Astfel în 2—3 ani timpul bolșevicilor va fi uitat, iar Basarabia va deveni mai productivă și mai plină de viață decât oricând. Regimul din România creste și evoluiază în contact cu aceste probleme, așa cum s'a format armata României în contact cu problemele ce i s'au pus ajungând să sărbătorească astăzi adevărate triumfuri".

Finlanda nu încheie nici pace separată și nici armistițiu cu Rusia Sovietică

Legația Finlandeză din București este autorizată să declare categoric că toate svonurile, care pretind că Finlanda ar fi gata să închee o pace separată sau un armistițiu cu URSS., sunt complet lipsite de temei.

Inima italienilor se asociază la bucuria de azi a României

ROMA, 9. (Rador). — In cadrul unei conferințe ținută la Radio-Roma, cunoscutul ziarist Guido Puccio a vorbit despre „România lui Antonescu și Italia lui Mussolini", spunând între altele:

„Intreaga presă italiană face bilanțul primului an de guvernare a Mareșalului Antonescu publicând fotografii și largi date biografice arătând că viața exemplară a acestui mare soldat a fost totdeauna corectă, cu simțul absolut al datoriei.

Autorul reproduce apoi pasagii din diferitele ziare italiene, în care se scoate în relief personalitatea Mareșalului Antonescu și face o scurtă înșirare a faptelor car au dus la evenimentul din 6 Sept. 1940.

D. Puccio spune mai departe:

„Inima italienilor se asociază la bucuria de astăzi a Românilor făcând bilanțul acestui an. Viața internă a intrat în normal. Morala stă la baza guvernului, precum și evenimentul istoric al reintoarcerei Bucovinei și Basarabiei la Patria-Mumă, după o luptă dârză cu inamicul barbar venit din stepe pentru a prăda o civilizație milenară. In cursul acestei mișcări de reinsănătoșire, este creatoare figura a Mareșalului Antonescu".

POPORUL ROMAN INFRUNTĂ ASPRELE DAR ȘI VICTORIOASELE CAI ALE VIITORULUI

D. Puccio amintește apoi de impresia deosebită pe care i-a făcut-o d. Mareșal Antonescu atunci când a venit la Roma.

„Lealitatea soldatului a câștigat imediat simpatiile celor prezenți la declarațiunile făcute de Mareșalul Antonescu gazetarilor adunați la Legația României. Toți au înțeles atunci că România și-a găsit în Antonescu un mare conducător".

D. Puccio își încheie astfel emoționanta sa cuvântare:

Cu un astfel de șef, poporul român poate înfruta în liniște asprele dar și victorioasele căi ale viitorului alături de națiunile aliate de astăzi și de mâine: Italia lui Mussolini și Germania lui Hitler".

OPINIA PUBLICĂ AMERICANĂ DUSĂ IN EROARE PRIN AFIRMAȚII INEXACTE

BERLIN, 9. (Rador). — Presa germană continuă să atace pe un ton aspru politica provocatoare a președintelui Roosevelt.

Ea subliniază, înainte de toate, faptul că președintele Statelor Unite își dă toată silința să turbure, prin afirmațiuni inexacte opinia publică americană.

„Berliner Boersen Zeitung" scoate în relief „felul lamentabil și silit" prin care beliciștii din Washington au încercat în zadar să provoace la poporul american „climatul revoluționar.

Ziarul insistă asupra faptului că cea mai mare parte din americani au cunoscut foarte bine tactica mincinoasă a președintelui lor și poporul american a putut observa astăzi faptul că ministrul marinei Knox a devenit complicele mașinațiunilor rooseveltiene.

Ziarul citează apoi ceea ce ministrul marinei spusese pe vremuri despre Roosevelt și anume că „Roosevelt n'a ținut niciodată vre-una din promisiunile sale făcute poporului și că nu era nici adevărat democrat, nici adevărat liberal ci un diletant aristocrat cu înclinări radicale, cu o grozavă poftă de putere, arogant, imprudent, autocrat în timp de pace foarte puțin sigur de el însuși, puțin demn de încredere, iar în timp de războiu ar însemna o catastrofă".

„Berliner Nachtausgabe" relievează faptul că Roosevelt evident speră a putea acoperi revendicările germane cu privire la atacul distrugătorului american „Greer" asupra unui submarin german, prin noi minciuni și prin declarații complet false.

Poporul american va decide acum scrie ziarul dacă voește catastrofa.

Aviația germană a bombardat importante obiective militare din Moscova

BERLIN, 10. (Rador).— Mici formații germane de avioane de luptă au atacat, în noaptea de Luni spre Marți, obiective importante, din punct de vedere al războiului, situate la Moscova.

O fabrică de automobile a primit mai multe lovituri directe. Se semnalează mai multe incendii.

O importantă formație de avioane germane de luptă a atacat depozitele de aprovizionare din orașul încercuit Petersburg. Atacul s'a soldat cu bune rezultate.

ORORILE COMISE DE AGENȚII G. P. U.-ULUI LA RIGA

STOCKHOLM 9 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB. transmite:

Ziarul „Aftonbladet" afirmă că toți supușii scandinaviei, rămași la Riga după anexarea Letoniei de către Soviete, au fost asasinați de către G. P. U.

Studenții americani sunt contra intrării Americei în războiu

NEW-YORK, 10. (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță:

D. John Orion, profesor la Universitatea catolică Notre-Dame, a declarat că studențimea americană este, în marea sa majoritate, împotriva participării Statelor Unite la războiu.

Cu ocazia unei recente consultări, 74 la sută dintre studenți s'au pronunțat împotriva trimiterii unui corp expediționar în afara emisferii occidentale.

Profesorul Obrien a ținut să adauge că acest vot este cu atât mai semnificativ, cu cât de doi ani de zile în Statele Unite se face o intensă propagandă în favoarea participării la războiu.

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE AL MUNCII. Str. Sărindar No. 5—7—9. București